

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a jogtanácsos által képviselt **felperesnek** dr. Kelemen Tímea ügyvéd ügygondnok által képviselt **I.r.** és a személyesen eljáró **II.r. alperesek** ellen **kölcsön visszafizetése** iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál 19.P.91.272/2007. szám alatt indult és a Fővárosi Bíróság 45.Pf.640.397/2010/2. számú ítéletével befejezett perében a másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Bíróság 45.Pf.640.397/2010/2. számú ítéletének a felülvizsgálati kérelemmel érintett rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I.r. alperes képviselő ügygondnoknak 15 nap alatt 37.000 (Harminchétezer) Ft felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes jogelődje a P L Rt. (a továbbiakban: felperes) a 2002. január 14-én kötött kölcsönszerződéssel 3,071.250 Ft kölcsönt nyújtott az I.r. alperesnek személygépkocsi megvásárolásához 60 hónap futamidőre 13,18 % ügyleti kamat felszámítása mellett. Az első törlesztő részlet 70.165 Ft összegben 2002. február 15-én volt

esedékes.

A kölcsönszerződés biztosítására a megvásárolt gépkocsira opciós jogot kötöttek ki a felperes javára. Az ÁSZF 12.2.4.b pontjában az opciós vételárat a gépkocsi birtokba adása napján érvényes Eurotax árjegyzés szerinti vételár 20 %-kal csökkentett összegében határozták meg. Az általa fizetendő opciós vételárba a felperes jogosult volt az adóssal szemben a hitelszerződés alapján fennálló követelését beszámítani. A 12.2.5. pont szerint a hitelező a befolyt továbbértékesítési vételárral köteles volt az adós felé elszámolni. Amennyiben a gépjármű értékesítéséből befolyt vételár nem érte el az opciós vételárat, a különbözetet az adós kártérítés címén volt köteles megfizetni a hitelező részére.

A kölcsön visszafizetéséért a II.r. alperes készfizető kezességet vállalt.

Az I.r. alperes az első három részletet megfizette, azt követően fizetést nem teljesített. A felperes a szerződést 2002. szeptember 18-i esedékességgel azonnali hatállyal felmondta. A felmondás időpontjában az I.r. alperes tartozása 3,306.007 Ft volt.

A felperes a felmondással együtt az opciós jogát is gyakorolta, az I.r. alperes azonban felhívás ellenére a gépkocsit csak 2003. december 15-én szolgáltatotta vissza. 2005. szeptember 28-án a felperes a gépkocsit 1,767.000 Ft vételárért értékesítette, majd az elszámolás eredményeként 3,470.512 Ft tartozás megfizetésére hívta fel az alpereseket, amelyet az alperesek nem teljesítettek.

A felperes keresetében 3,470.512 Ft tőke és ennek 2005. szeptember 30-tól járó kamatai megfizetésére kérte az alpereseket egyetemlegesen kötelezni.

Az alperesek a gépkocsi beszámított értékét és a késedelmi kamat kezdő időpontját vitatták.

Az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság a 19.P.91.272/2007/11. számú ítéletében a keresetnek részben helyt adva, az alpereseket egyetemlegesen 2,145.305 Ft tőke és ennek késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte.

A Fővárosi Bíróság a felperes fellebbezése folytán hozott 45.Pf.640.397/2010/2. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság elfogadta az elsőfokú bíróságnak az ÁSZF 12.2.4. b) és c) pontjának értelmezése körében kifejtett álláspontját, miszerint az opciós vételárat a gépkocsi birtokba vételének napján érvényes Eurotax árjegyzés szerinti vételárának 20 %-kal csökkentett összegében kell meghatározni, továbbá az adóssal a birtokba vétel napját követő 15 nap alatt el kell számolni és az egyenleget közölni, azaz tudatni az adóssal, hogy az opciós vételár beszámítása után maradt-e fenn tartozása és ha igen milyen

összegben. Az ÁSZF 12.2.5. pontja a gépkocsi újraértékesítése során elért árbevétel elszámolásának szabályait tartalmazza. Amennyiben az újraértékesítés során elért vételár nem éri el az opciós vételárat, úgy a hitelező a különbözetet kártérítés címén érvényesítheti.

A perbeli esetben az adós 2003. december 15-én fennmaradt tartozásából és az értékesítés költségeiből a szakértői vélemény alapján megállapítható opciós vételár levonása után fennmaradt 2,145.305 Ft összeget köteles az alperes a felperesnek megfizetni. Az újraértékesítési ár nem érte el az ÁSZF 12.2.4.b) pontjában megállapított 1,922.400 Ft opciós vételárat, a különbözet megfizetése iránt azonban a felperes kártérítési keresetet nem terjesztett elő.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és az alpereseket terhelő marasztalás összegének 3,334.651 Ft tőkére, ennek 2005. szeptember 30-tól járó, a mindenkorl jegybanki alapkamat kétszeresét kitevő késedelmi kamatára, valamint további 122.532 Ft késedelmi kamatra való felemelését;

másodsorban mindkét fokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.

A másodfokú bíróság által elkövetett jogszabálysértést a Pp. 3. §-ának /2/ bekezdésében foglaltak megsértésében jelölte meg.

Sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok az alperesek fizetési kötelezettségének megállapításához szükséges elszámolást a gépkocsi birtokba adásának időpontjára - 2003. december 15. napjára - vonatkoztatva készítették el, figyelmen kívül hagyva ezzel az ÁSZF 12.2.5. pontjában foglaltakat. Ez utóbbi rendelkezés szerint ugyanis az elszámolást a gépkocsi értékesítésének időpontjára 2005. szeptember 28-ára vonatkoztatva kellett volna elkészíteni. Ennek megfelelően az alperesek tartozása 2005. szeptember 28-án 5,166.913 Ft-ot tett ki, amelyből 1,889.532 Ft a késedelmi kamat, 3,277.381 Ft a tőketartozás. A Ptk. 293. §-a szerinti elszámolással az elért 1,767.000 Ft vételár az 1,889.532 Ft késedelmi kamat csökkentésére kerül elszámolásra, a fennmaradó tartozás 3,277.381 Ft tőke és 122.532 Ft késedelmi kamat. Meg kell fizetnie továbbá az alperesnek 57.270 Ft átírási költséget, így a tartozás összesen 3,334.651 Ft tőke és 122.532 Ft késedelmi kamat.

Az I.r. alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. A II.r. alperes nyilatkozatot nem tett.

.-.-.-.-.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt a felhozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.

A felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróságnak is abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az eljáró bíróságok a Ptk. 207. §-ában foglaltak figyelembevételével helyesen értelmezték-e a perbe hozott kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képező ÁSZF-nek a vételi jog gyakorlására vonatkozó 12.2.4. pontját, valamint a gépjármű értékesítését követő elszámolásra vonatkozó 12.2.5. pontjában foglaltakat.

A Legfelsőbb Bíróság mindenben egyetértett a fenti szerződéses kikötéseknek az eljáró bíróságok általi értelmezésével. Megállapítható, hogy a szerződés 12.2.4. pontja a vételi jog gyakorlásának; ezen belül a b) pont az opciós vételár megállapításának, a c) pont pedig a hitelezőnek a gépkocsi átvételét követő 15 napon belüli elszámolási kötelezettségének, az adós elszámoláskor fennálló összes tartozása és az opciós vételár egyenlegéről történő értesítés szabályait rögzíti. Az ÁSZF 12.2.4.b) pontja értelmében az opciós vételár a gépjármű tényleges birtoka adása napján fennálló Eurotax árjegyzés szerinti vételárának 20 %-kal csökkentett összege. A c) pont szerint a hitelezőnek az adós tartozását a gépjármű átadását követő 15 napon belül el kell számolnia és az elszámoláskor fennálló összes tartozást, valamint az opciós vételár különbözetéről, mint a tartozások és követelések egyenlegéről az adóst értesítenie kell. Alaptalanul állította tehát a felperes, hogy az adós összes tartozását, valamint a gépkocsi opciós vételárát az értékesítés időpontjára vonatkoztatva kell elvégezni. Ez az eljárás annyiban különbözik a szerződéses kapcsolat végérvényes lezárásától, hogy az egyenleg közlést követően a gépjármű újraértékesítésig sem kifizetésre, sem pedig a követelés hitelező általi értékesítésére nem kerülhet sor.

A szerződés 12.2.5. pontja a gépkocsi továbbértékesítése során befolyt ún. továbbértékesítési vételár elszámolásának, felhasználásának szabályait tartalmazza.

Az ÁSZF 12.2.4. és 12.5. pontjának együttes helyes értelmezése a Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint is az, hogy az elszámolás időpontja a gépkocsi birtokba adásának és nem értékesítésének időpontja, mely utóbbira a hitelezőnek befolyása van. A gépjármű birtokbavételének időpontjában készült elszámolás azonban korrigálandó, illetve korrigálható, amennyiben az opciós ár és az újraértékesítési ár között különbség mutatkozik. Figyelembe veendő továbbá a gépjármű értékesítésével, birtokbavételével kapcsolatos költségek is.

Helytállón mutatott rá a másodfokú bíróság, miszerint a gépkocsi újraértékesítésekor elért vételár nem érte el a beszámított opciós

vételárat, amelynek megfizetésére a hivatkozott ÁSZF rendelkezés szerint a felperes kártérítés címén lett volna jogosult. Kártérítés iránti igényt azonban a perben nem terjesztett elő, annak megállapításához szükséges tényeket nem adott elő, ezért az eljárás bíróságoknak e kérdésben érdemben állást foglalni nem kellett, így a Pp. 2. § /3/ bekezdését nem sértették meg.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a perben eljárás bíróságok által eszközölt a birtokba adás napján fennálló adatok és az értékesítési költségek figyelembe vételével meghatározott elszámolás tekintetében számítási hibára nem hivatkozott, így azt a Legfelsőbb Bíróság nem vizsgálta.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme sikertelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése szerint köteles az I.r. alperes ügygondnokának járó díjat megtéríteni. Az I.r. alperes ügygondnokának költsége a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának a) pontja és /2/ bekezdése szerint felszámítható, az ÁFA-t is tartalmazó ügygondnoki díjat foglalja magában.

Budapest, 2011. december 13.

Dr.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke
Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk.előadó-bíró
Dr.Lőrincz Györgyné sk. bíró